

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

نویسنده: کارین لوکفاد، بیروت

برگردان: سیما صابری

۲۰ فبروری ۲۰۲۳

سیاسی بازی غرب در کمک رسانی!

به دلیل دشمنی دولت های غربی با سوریه مردم سوریه از کمک های کشورهای غربی به زلزله زدگان بی نصیب می ماند.

کشورهای کمک کننده غربی ملل متحد را تحت فشار قرار می دهند که از منافع آنها در کمک رسانی به سوریه حمایت کند در غیر این صورت آنها حاضر به دادن تعهدی برای کمک رسانی نیستند.

شورای امنیت ملل متحد روز دوشنبه به بررسی وضعیت مناطق زلزله زده سوریه پرداخت. در یک «جلسه خصوصی» و «مشاوره های غیر علنی»، تمرکز بر چگونگی دریافت کمک بیشتر به مناطق آسیب دیده در شمال سوریه و منطقه ساحلی سوریه در سریع ترین زمان ممکن بود. در گزارش مقدماتی هیأت، علاوه بر گاه شماری از رویدادها، نمایندگان ملل متحد مواضع این سازمان و سایر سازمان های بین المللی تشریح شد.

بزرگترین اهداءکنندگان کمک های بشردوستانه به سوریه امریکا، المان و اتحادیه اروپا هستند. این گروه های ذی نفع، که به آنها «ذینفعان» گفته می شود، می خواهند تا حد امکان گذرگاه های مرزی را به روی سوریه باز کنند تا از قطعنامه ۲۶۷۲ شورای امنیت ملل متحد پیروی کنند.

که در آن تصریح شده است کمکهای مالی و جنسی فقط به مناطق تحت تصرف تروریست ها در شمال غربی سوریه منتقل شود.

با حمایت روسیه و چین، اعضای دائم شورای امنیت، دمشق سال‌هاست که خواستار آن بوده که توزیع کمک‌های امدادی به تمام مناطق سوریه و با خود سازماندهی سوریه ارسال شود. کمک به مناطق زلزله زده نیز می‌تواند از طریق فرودگاه‌های دمشق، حلب و لاذقیه ارائه شود. با این حال، کشورهای کمک‌کننده اصلی این امر را رد می‌کنند زیرا این به معنای تعلیق «اقدامات تنبیهی اقتصادی یکجانبه» آنها علیه دولت سوریه است که به تحت عنوان تحریم نیز شناخته می‌شود.

پایبندی به تحریم‌ها

کمک‌های بشردوستانه به نیازمندان هرگز به اندازه این زمان – پس از زلزله شدید اخیر – دچار سیاسی‌بازی نشده است. انقره و دمشق بلافاصله پس از مشخص شدن دامنه وسیع ویرانی در مناطق وسیعی از جنوب شرقی ترکیه و شمال سوریه و در امتداد سواحل مدیترانه سوریه به ملل متحد متوسل شدند و درخواست کمک کردند. اما کمک‌ها عمدتاً وارد ترکیه شد.

از زمان آغاز جنگ در سوریه در سال ۲۰۱۱، کمک‌های بشردوستانه با ملل متحد و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) هماهنگ شده است.

این کار آسانی نیست، زیرا جنگ منجر به ایجاد مناطقی در شمال غربی (ادلب، عفرین، عساس) شده است که تحت کنترل مخالفان مسلح دولت تحت حمایت ترکیه و در شمال شرق (حسکه، رقه) است. که تحت رهبری کردها با حمایت ارتش آمریکا قرار دارند. عملیات امدادسانی به مردم ساکن در این مناطق، از جمله بسیاری از آوارگان داخلی جنگ، سیاسی شده و این سیاسی‌بازی همچنان ادامه دارد.

حفظ بی‌طرفی در این شرایط برای ملل متحد و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ هم آسان نیست.

در کنفرانس مطبوعاتی وزارت امور خارجه آمریکا در روز زلزله، یک روزنامه‌نگار از ادوارد پرایس، سخنگوی این سازمان پرسید: آیا این یک «حرکت انسانی» خواهد بود، اگر دولت ایالات متحده در این وضعیت فاجعه‌بار به دمشق کمک کند، و حتی از این هم فراتر برود، برای لغو تحریم‌هایی که اساساً سوریه را خفه کرده است وارد عمل شود؟ پرایس پاسخ داد، این می‌تواند «بسیار طعنه آمیز، و حتی غیر سازنده باشد (...). وقتی با یک دولت همکاری کنیم، که اکنون ده سال است که مردم خود را وحشیانه سرکوب کرده است – آنها را سلاخی کرد و مسؤول بسیاری از رنج‌هایی است که مردمش متحمل می‌شوند»

ایالات متحده «شریک‌های انسان دوستی در منطقه» دارد که می‌توانند کمک‌های لازم را ارائه کنند.

آنها «از اولین روزهای جنگ داخلی» در سوریه فعال بوده‌اند و ایالات متحده «مقدار قابل توجهی از کمک‌های بشردوستانه» به آنها ارائه می‌کند.

حرفهای آمریکا از دهان وزیر امور خارجه آلمان

آنالنا بئر بوک، وزیر امور خارجه آلمان، که تقریباً دقیقاً همین عبارت را برای خبرنگاران در برلین ابراز کرد: «جائی که مردم تحت رژیم اسد نمی‌توانند به هیچ کمکی امیدوار باشند»، حمایت ما از طریق شرکای بشردوستانه ما در منطقه ادامه خواهد یافت.

نگاهی به وبسایت وزارت خارجه، که تلاش‌های امدادسانی به زلزله‌زدگان ترکیه و سوریه را توضیح می‌دهد، نشان می‌دهد که این «شریک‌های بشردوستانه» چه کسانی هستند و قرار است «مقدار قابل توجهی» کمک‌های واشنگتن و برلین به آنها ارائه شود.

این عکس اعضای «کلاه‌های سفید» را نشان می‌دهد که خود را تحت عنوان «حفاظت مدنی سوریه» فعالیت می‌کنند. حتی آنها در فلم‌ها و مصاحبه‌های متعدد اظهار داشتند که نه ملل متحد و نه دولت سوریه هیچ کمکی ارسال نکرده‌اند. همانطور که لیندا توماس-گرینفیلد، سفیر ایالات متحده در ملل متحد روز دوشنبه به شبکه تلویزیونی ام‌اس‌ان‌بی‌سی گفت، کشورهای ثروتمند کمک‌کننده می‌خواهند قطعنامه‌ای را در شورای امنیت ملل متحد برای باز کردن «بیک یا دو گذرگاه مرزی» علاوه بر باب الحوا بین ترکیه بین سوریه تصویب کنند.

رئیس سازمان بین‌المللی مهاجرت، آنتونیو ویتورینو نیز از این خواسته حمایت کرد و در آخر هفته به شبکه الجزیره گفت که باز کردن گذرگاه‌های بیشتر برای موفقیت عملیات کمک‌رسانی بسیار مهم است.

همچنین روز دوشنبه، مارتین گریفیتس، هماهنگ‌کننده کمک‌های اضطراری ملل متحد گفت که باید دیپلماسی را امتحان کرد و با رئیس‌جمهور بشار اسد در دمشق وارد مذاکره شد.

در نتیجه سوریه گذرگاه‌های باب‌السلمه و باب‌الرای را نیز برای تسهیل ارسال کمک به مناطق زلزله‌زده آزاد کرد.